

Wij waren liever beneden
gebleven bij onze makers
maar hij nam ons mee de berg op
achter onze adem aan
de brem stond in lichterlaaie

geef ons maar mooie deining
een stijve bries desnoods
maar hij moest omhoog
naar waar al uren
die donderwolk hing

daarboven viel hij in gebed
wij sukkelden in slaap
toen gingen ons de ogen open
wij keken recht in de zon
en wisten niet wat we zagen

hij stond daar in gesprek
met Mozes en Elia
- de Wet en de Profeten -
over lijden, doortocht en bevrijding
wij wisten niet wat we hoorden

het was ál melk en honing
wij wilden daar wel blijven
maar na een doorwaakte nacht
daalden wij sprakeloos af
mooi om waar te zijn

veranderd